

אורות השבת

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשת מוסדות "קול יהודה"

גליון מס' 916

עורך הרב עוזיאל אדרי פרשת השבוע במדבר "הג השבועות" פרק ו' מסכת אבות מנהל מערכת הרב אברהם טריקי

דבר רב העיר שליט"א בשלושה דברים ניתנה תורה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי (במדבר א, א)

בשלושה דברים ניתנה תורה; באש במים ובמדבר, מה אלו בחינם לכל באי עולם אף דברי תורה חינום הם. (מדרש רבה א, ג)

וכעין זה דרשו בש"ס (מדרים נה, א): 'מאי דכתיב וממדבר מתנה וממתנה נחליאל (במדבר כא, יח-ט), אמר ליה כיון שעושה אדם עצמו כמדבר שהוא מופקר לכל, תורה ניתנה לו במתנה שנאמר וממתנה נחליאל'. ופי' רש"י שם: 'כמדבר שהוא מופקר לכל - מלמד תורה בחינם לכל. נחליאל - נעשית לו התורה כמו נחלה', עכ"ל. ודע שהמקיים הוראה זו - ללמד תורה לאחרים בחינם, זוכה בה לשכר מופלג אשר לא יסולא מפז. שכן כמה עמל ויגיעה צריך האדם לעמול כדי לזכות 'בקנין' התורה, ובלעדו העמל אין קיום לה ולא תועלת בה. אך לעומתו המלמד תורה לאחרים בחינם, זוכה שהתורה ניתנת לו 'במתנה' - בלא עמל ובלא טורח (כהגדרת רש"י בגמ' דעבודה זרה לה, ב).

ברם הגאון מוילנא מצא במדרש זה עוד רמז ברור בדרכי לימוד התורה, וזת"ד: שלושת הדברים הללו מורים מהי הדרך שיבור לו האדם כדי לזכות במעלות התורה והיראה: **באש**, היינו שצריך ללמוד תורה מתוך זריזות והתלהבות. **במים**, היינו לימוד תורה מתוך ענוה ושפלות רוח, כדרך שאמרו 'מה המים מניחים מקום גבוה והולכים למקום נמוך' - אף דברי תורה אין מתקיימים אלא במי שדעתו שפלה ורחוה נמוכה. **במדבר**, היינו שצריך האדם להרגיל עצמו במידת ההסתפקות ופלת תורה בכל מצב אפילו בתנאים של מדבר, וכדרך שאמרו במשנה (אבות ו, ד) 'לפת במלח תאכל ומים במשורה וששתה ועל הארץ תישן וחי' צער תחיה ובתורה אתה עמל, ואם אתה עושה כך אשריך וטוב לך'.

וכמה ואים הדברים למי שאמרם, שכן כבר העיד הגר"ח מוולוז'ין זצ"ל עד כמה עמל וטורח רבו הגאון מוילנא בתורה, על פני סודות התורה שיכל לקבלם מן השמים בלא עמל ובלא טורח, וזה לשונו: 'זה העולה על כולם, הן גבורותיו ונוראותיו, כי לא הראה את נפשו טוב, רק בעמלו אשר עמל בחכמה ובדעת ובכישרון אחר רוב יגיעותיו. ואף כי רצו למסור לו מן השמים בלא שום עמל ויגיעת בשר, לא נשא עינו לזה וכו'. כי שמעתי מפיו הקדוש שפעמים רבות השכימו לפתחו כמה מגידים מן השמים בשאלתם ובקשתם, שרוצים למסור לו רזין דאורייתא ובלא שום עמל, ולא הטה אוזנו אליהם כלל. פעם אחת אף אירע שאחד המגידים הפציר בו מאוד, עם כל זאת לא הביט אל מראהו הגדול, וענה ואמר לו: איני רוצה שתהיה השגתי בתורתו יתברך שמו על ידי שום אמצעי כלל ועיקר, רק עיני נשואות לו יתברך שמו, מה שרוצה לגלות לי וליתן לי חלקי בתורתו ית"ש בעמלי אשר עמלתי בכל כוחי. והעיקר מה שהאדם משיג בעולם הזה, על ידי עמל ויגיעה, עכ"ל. והדברים מדברים בעד עצמם!

ועל פי זה, שמעתי לבאר ביאור נפלא במעשה דרבי אליעזר וחכמים המפורש בגמרא (בבא מציעא טז, ב). דהנה אחר שנחלקו שם בדין תנורו של עכנאי, גרסינן התם: 'תנא באותו היום השיב רבי אליעזר כל תשובות שבעולם, ולא קיבלו הימנו. אמר להם אם הלכה כמותי חרוב זה יוכיח, נעקר חרוב ממקומו מאה אמה ואמרי לה ארבע מאות אמה, אמרו לו אין מביאין ראיה מן החרוב. חזר ואמר להם אם הלכה כמותי אמת המים יוכיח, חזרו אמת המים לאחוריהם, אמרו לו אין מביאין ראיה מאמת המים. חזר ואמר להם אם הלכה כמותי כותלי בית המדרש יוכיח, הטו כותלי בית המדרש ליפול, גער בהם רבי יהושע אמר להם אם תלמידי חכמים מנצחים זה את זה בהלכה, אתם מה טיבכם. לא נפלו מפני כבודו של רבי יהושע ולא זקפו מפני כבודו של ר"א, ועדיין מטין ועומדין. חזר ואמר להם אם הלכה כמותי מן השמים יוכיח, יצתה בת קול ואמרה מה לכם אצל ר"א שהלכה כמותו בכל מקום'.

והנה אמר זה קשה להולמו מתחילתו ועד סופו. ראשית צריך ביאור, מה ראה רבי אליעזר להוכיח דבריו מן 'החרוב', וכי חרוב פוסק הלכותו וכזאת יש לתמוה על שאר הוכחות שביקש ר"א להוכיח דבריו. ואכן במטבע זה דחו חכמים את סימניו.

המשך דבר רב העיר במדור "אורות הכשרות"

דבר העורך

התורה כפי ההשקעה בתפילה

כתב המכתב מאליהו' מדוע הוזכר במסכת ברכות אופן תפילתו של רבי עקיבא שהייתה בדביקות עצומה, עד שהיה מתחיל בזווית זאת ומסיים בזווית אחרת, ללמדנו, שכפי ההשקעה בתפילה כך זוכים למעלת התורה, ובגלל שרבי עקיבא השקיע כל כך בתפילה זכה למעלה עצומה בתורה, כדאיאת במסכת מנחות בשעה שעלה משה למרום וראה את נשמתו של רבי עקיבא אמר לפניו ריבונו של עולם יש לך כזה בעולמך ואתה נותן תורה על ידי הגה"ק היהודי הקדוש מפשיסחה זיע"א ונהג לומר תהילים כהכנה לתפילה. כששאלוהו "וכי לא עדיף כמה דפי גמרא", השיב: דוד המלך ביקש שאמירת התהילים תיחשב כלימוד המסכתות הקשות 'נגעים ואהלות', הכוונה, שהתהלים מזכך את האדם לראות את "נגעי" עצמו, וממילא זוכה להסתופף ב"אהלו" של הקב"ה בתפילתו ובתורתו.

בברכת לבת אלוף ואהובך הרב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרפואי "סורוקה" וק"ק שבטי ישראל שכונת יא' באר שבע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים מדויק לבאר-שבע	יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ו'	שבת קדש
עלות השחר	4:18	4:17	4:17	4:16	4:15	4:15	4:14
זמן סליח ותפילין	4:26	4:25	4:25	4:24	4:23	4:23	4:22
זריחה - הנץ החמה	5:50	5:50	5:49	5:48	5:48	5:47	5:47
סוף ק"ש לדעת מג"א	8:27	8:27	8:27	8:26	8:26	8:26	8:26
סוף ק"ש להנהיג הע"א	9:09	9:09	9:08	9:08	9:08	9:08	9:08
סוף סמיכות ק"ש	10:18	10:18	10:18	10:18	10:18	10:18	10:17
הצת יום ולילה	12:37	12:37	12:37	12:38	12:38	12:38	12:38
מנחה גדולה	13:12	13:12	13:12	13:13	13:13	13:13	13:13
פלג המנחה	18:23	18:23	18:24	18:24	18:25	18:25	18:26
שקיעה	19:33	19:33	19:34	19:35	19:35	19:36	19:37
צאת הכוכבים	19:49	19:50	19:51	19:51	19:52	19:53	19:53

זמני הדלקת הנרות

19:11	כניסת השבת:
20:03	יציאת השבת:
20:56	רבנו תם:
19:13	כניסת החג:
20:04	יציאת החג:
20:58	רבנו תם:

ברכת הלבנה

החל מיום שלישי בערב ז' סיון.

סוף זמנה יום שלישי בערב י"ד סיון כל הלילה.

אורות הכשרות

זאת ועוד יש לתמוה, אחרי שדחו חכמים את סימן החרוב בטענה שאין מביאין ראייה מן החרוב, א"כ מאי סלקא דעתיה דר"א לשוב ולהביא ראייה מן 'אמת המים', וכי במה נשתבחו המים יותר מן החרוב. וכזאת יש להעיר על הסימן השלישי, שהוא 'כותלי בית המדרש'. וביותר יפלא, מדוע ראה לתקוע את יתדו בכל הסימנים הללו, הרי מראש יכל לומר 'מן השמים יוכיחו! ברם לאור האמור, יש לומר שביקש להוכיח לחכמים שקלכו כמותו, יען כי למד תורה בשלושת התנאים הנצרכים כדי לכוון לאמיתה של תורה. שכן 'החרוב' המסמל את העוני כמ"ש 'כל העולם ניזון בזכות חנניה בני והוא עצמו די לו בכף של חרובין מערב שבת לערב שבת' - יוכיח שאני למדתי תורה מעוני. ועל כך השיבו לו חכמים שאין די בזה כדי להוכיח, שכן התורה ניתנה בשלושה דברים, וזה אינו אלא אחד מהם. הוסיף ר"א ואמר 'אמת המים' המסמלת את השפלות והענוה כמ"ש 'מה המים מניחים מקום גבוה והולכים למקום נמוך'... - יוכיח שלמדתי תורה מתוך ענוה. ועל כך השיבו לו שגם זה לא מספיק, שכן חסר התנאי השלישי. הוסיף ר"א ואמר 'כותלי בית המדרש' יוכיחו שלמדתי תורה מתוך אש של התלהבות וזריזות. ואכן לאחר שהוכיח ששלושת התנאים התקיימו בו, יצאה בת קול מן השמים ואמרה 'מה לכם אצל ר"א שהלכה כמותו בכל מקום', והבן. **שלוש** שנים זכיתי ללמוד תורה מפי מו"ר הגאון רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל, השיעור נמשך 4 שעות בכל יום. מלבד שיטת הלימוד המיוחדת שזכינו לקבל ממנו, למדנו פרק מאלף ביגיעת התורה עד כלות הנפש ממש. ברוב הפעמים הסתיים השיעור במילים 'אין לי כוח יותר נמשיך מחר אם יצא השם'. לא אחת ראינו שהתקשה בסוף השיעור לקום מהכיסא, באומרו 'הרי אני כגזע עץ יבש איני מסוגל לקום מהכיסא'. פעם סיפרו לרבו המובהק ראש הישיבה הגאון רבי עזרא עטיה זצ"ל, שחולצת תלמידו רטובה בסוף השיעור עד שאפשר לסחטה, הגיב רבי עזרא על אתר: 'את החולצה אפשר לסחוט, אך הוא סחוט ממש!'

בברכת לכת לאלו ואברהם

הרב יהודה דרעי

הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

הרבנות והמועצה הדתית באר שבע

הודעה חשובה לקראת חג השבועות

ידע הציבור להזהר!

בכל המקומות שמוכרים דברי מאפה חלבי וגם פרווה חייבת להיות הפרדה מוחלטת בתבניות ובמלקחיים וכו'

במידה וראיתם מקום אשר עומד תחת פיקוחינו ואינו נזהר בהפרדה מוחלטת, נא להודיע לרב שלמה בר ששת
טל: 052-6526606

בברכת יאכלו עניים וישבעו מחלקת הכשרות

לשאלת רבים

הננו להודיע לפונים הרבים אשר ביקשו את חוות דעתו של כב' המרא דאתרא וראב"ד באר-שבע

מו"ר הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

אודות תערובת ג'לטין להכנת עוגות גבינה. לה לן תשובת כב' הרב שליט"א: מותר להכין עוגת גבינה עם ג'לטין. ובלבד שמקור הג'לטין הוא מדגים ולא מבשר. וגם נושא תווית כשרות מרבנות מוסמכת. ואין בזה חשש תערובת דגים עם גבינה גם לספרדים המחמירים בזה.

בברכת יאכלו עניים וישבעו לשכת רב העיר

אורות הפרשה

אהל מועד האיר את המדבר

"וידבר ה' אל משה במדבר סיני", מבאר ה'בן לאשרי' כתב במדרש ובזוהר שהקדושה נקראת "אור" והטומאה נקראת "חושך", ומדבר סיני היה מקום החושך, וכאשר דיבר ה' אל משה "באהל מועד", ועשה כל המדבר כולו "אור" על דרך הכתוב 'תהל ותזרח האור', ועל כן נקרא מקום התגלות ה' ודיבורו עם משה רבינו ע"ה בשם "אהל מועד" דהיינו שעל ידי שדיבר ה' אל משה "באהל", על ידי זה זכו בני ישראל ל"מועד" דהיינו מלשון חג ומועד "יום טוב". ועל ידי "באחד" שהוא קריאת שמע שחרית וערבית, בכוח זה ימשיכו לעולם מלמעלה את האור לשאר המסעות, "לחודש" שעל ידי קבלת עול מלכות שמים ואחודותו יתברך עליכם, יתחדש אורו יתברך בכל מסעיהם. "השני" גימטריה "שס"ה" היינו שגם בזמנים זוכים לזה על ידי שנמצאים כל השנה בקבלת עול מלכות שמים ומתחדשים בלימוד ועסק התורה הקדושה ועבודת התפילה מעומקא דליבא ובלהט התלהבות אש קודש זוכים שהקב"ה מחדש עלינו את אורו הגדול יתברך תמיד. וזכה "בשנה" זו שתייה הגאולה, "השנית" בפרסומה "לצאתם מארץ מצרים" שיעשה לנו אותות ומופתים ונפלאים שיתפרסמו בכל העולם, 'זכימי צאתנו מארץ מצרים אראנו נפלאות'.

קבלת התורה בשמחה ובפנימיות

האדמו"ר הרי"צ מליובאוויטש זיע"א היה נוהג לברך לפני חג השבועות "שנזכה לקבלת התורה בשמחה ובפנימיות". מבאר הרבי "שמחה" משום ששמירת התורה קשורה לפעמים בניסיונות, והשמחה מעניקה כוח להתגבר על הקשיים. "פנימיות" יש לקיים את התורה לא רק במחשבה, דיבור ומעשה, אלא גם "בפנימיות", בעצם הנפש. שנאמר 'מפני אשר יד עליו ה' באש' כל העניינים בהר סיני במתן תורה היו על ידי האש. ללמדנו שהכל תלוי באש, כי כל ענייני תורה ומצוות ועבודת ה' בתפילה, צריכים להיות בחמימות וברשפי אש. הכוח לזה ניתן במתן תורה. מבאר רבי ברוך ממזיבוז' זיע"א 'עצרת' הוא מלשון 'גנוז', האש הגנוזה של התורה שניתנה בעצרת, שנאמר 'והיה בליבי כאש בוערת עצור בעצמותי', גנוזה ועצורה בעצמותי של כל יודי.

רעב וצימאון לתורה

כאשר רבי בונם מזיכלין זיע"א הגיע אל האדמו"ר רבי מנחם מענדל מקוצק זיע"א נסחף מיד לתוך עבודת ה' הגלהבת של החסידים והזניח מעט את התמדתו בתורה. ראה אותו הרבי ופנה אליו בשאלה "אומרים שלמדן הוא מי שמילא את כרסו בש"ס ובפוסקים. מדוע אומרים 'כרסו' ולא 'ראשו'". שתק רבי בונם. השיב הרבי מקוצק "כשם שהכרס מתמלאת מדי יום, ומיד מתחדש רעבונו, כך הלמדן צריך להיות רעב בכל יום מחדש ללימוד התורה. מי שהתמדתם פגה אין מקומם אצלי..."

גילוי שער הנו"ן

האדמו"ר המהר"ש רבי שמואל מליובאוויטש זיע"א הלך בליל חג השבועות אל דודו, רבי חיים אברהם זיע"א בנו של בעל התניא זיע"א שהיה חי תדיר בדביקות עצומה בהקב"ה, צדיק גדול ומופשט מענייני העולם, לברכו בברכת החג. הוא מצאו יושב ועינו זולגות דמעות. אמר הרבי "הלא חג היום, ולמה תבכה". השיב רבי חיים אברהם "על זה אני בוכה. שמעתי מאבי בעל התניא מאמר תורה על הפסוק 'תספרו חמישים יום' שכאשר סופרים את ארבעים ותשעה הימים של ספירת העומר, אז זוכים להגיע ביום החמישים בחג השבועות לגילוי שער הנו"ן, 'תספרו' מלשון אור וגילוי אבן ספיר, והנה עברו חמישים יום של ספירת העומר ואני איני רואה". כשיצא, הגיב הרבי מהר"ש "עד היכן הדברים מגיעים, יהודי בן שבעים ושבע, מופשט לגמרי מענייני העולם, והוא יושב ובוכה עד שלא זכה לגילוי שער הנו"ן".

התורה קובעת

בעיר ליאזונה התגורר יהודי תלמיד חכם שגם היה משיב על שאלות הלכתיות. היהודי סבל ממחלה חשוכת מרפא, וכל הרפואות והסגולות לא הועילו לו. בימים ההם התגורר בליאזונה בעל התניא זיע"א וכונה 'המגיד מליאזונה'. נכנס אליו אותו יהודי וביקש ברכה לרפואה שלמה. שאלו הרבי, כיצד הוא פוסק בשאלה מסויימת בהלכות טרפות. השיב היהודי שהוא מורה לאיסור. התחיל הרבי להתפלל איתו, עד שנאלץ להודות שהשאלה כשרה ואין להטריפה. אמר לו הרבי "עכשיו תוכל להירפא, כי זו בדיוק מחלתך. כל זמן שסברת כי מחלה זו היא טרפה לא יכולת להירפא".

לקיים בנו חכמי ישראל

הציבור מתבקש להעתיק בתפילה עבור הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל בתוך שאר חולי עמו ישראל והן אל כביר לא ימאס את תפילותינו.

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של מורנו המרא דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

הלכות חג השבועות

ש - האם צריך להיות ער כל הלילה בליל שבועות?

ת - חסידים ראשונים היו נייעורים כל הלילה עד עלות השחר ועוסקים בתורה, וכבר פשט המנהג ברוב קהילות ישראל לעשות כן. והלימוד בלילה הזה יש בו תיקון גדול לנפש, וחכמי הקבלה הפליגו מאד בשבח הזוכה לעסוק בתורה בלילה הזה בלא שינה כלל, עד שהבטיחו שלא ימות ולא יארע לו שום נזק בשנה ההיא. ומי האיש אשר ישמע כזאת ויפנה לבו לבטלה בלילה הזה. וצריך להזהיר מאד בפני אותם אנשים המחללים את קדושת הלילה הזה בשיחת חולין בבית הכנסת, שיצא שכרם בהפסדם ומוטב שישנו בביתם מאשר יכשילו עצמם ואת הציבור.

ש - מדוע נקרא הלימוד בלילה הזה, "תיקון ליל שבועות"?

ת - מלבד תיקון הנפש שיש בו על פי הסוד, יש בו טעם גם לפי הפשט. מפני שבמעמד הר סיני היו ישראל ישנים כל הלילה, והוצרך הקב"ה להעיר אותם בקולות וברקים לקבל התורה כמבואר במדרש. לכך אנו צריכים לתקן זאת, על ידי הלימוד בלילה הזה בלא שינה.

ש - מהו סדר הלימוד בלילה הזה?

ת - ראוי לקבוע לימוד בציבור בלילה הזה עפ"י הסדר המתוקן מרבינו האר"י ז"ל, והוא "תיקון ליל שבועות" המודפס בספר קריאי מועד. אך אם לפי ראות עיני המורה טוב יותר להעיר את הציבור בלימוד גמי או תרי"ג מצוות וכד', רשאי לעשות כן, מפני שיש לו על מי לסמוך. מלבד סדר משניות, שאין נכון ללמוד בהם בליל שבועות.

ש - האם טוב שגם הנשים ישתתפו בתיקון ליל שבועות?

ת - תיקון ליל שבועות מיועד לאנשים ולא לנשים.

ש - האם קריאת פרקי תהלים ביום חג השבועות, יש בה חשיבות יתירה משאר ימים?

ת - לימוד התהלים ביום חג השבועות הוא צורך גדול, מפני שבו נפטר דוד המלך ע"ה. ועל כן מנהג טוב נהגו בהרבה קהילות הקודש, שהציבור מתאסף בצהרי יום חג השבועות לקריאת כל ספר התהלים. ואשרי חלקו מי שזוכה ביום הזה, לעשות כן.

ש - האם יש מקור למנהג האוכלים בחג השבועות מאכלי חלב?

ת - ראשית ראוי להזכיר שבחג השבועות יש מצוה באכילת בשר ויין, כדי לקיים מצוות "ושמחת בחגך". וכמו כן מצווה לשמח את הנשים בבגדים ותכשיטים נאים, ואת הילדים הקטנים בקליות ואגוזים מגדנות וממתקים. ומנהג ישראל קדוש לאכול מאכלי דבש וחלב, מפני שהתורה נמשלה לדבש וחלב כמו שנאמר "דבש וחלב תחת לשונך", ומנהג ישראל תורה הוא.

ש - האם יש ענין לשתוח עשבים בבית הכנסת והבתים בחג השבועות?

ת - מנהג ישראל לשתוח עשבים בבית הכנסת והבתים, זכר למעמד מתן תורה שהיו שם עשבים סביב הר סיני, כמ"ש "הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא".

ש - האם יש זכות מיוחדת להכניס ספר תורה לבית הכנסת בחג השבועות, יותר משאר ימים?

ת - הנותן ספר תורה חדש לבית הכנסת ביום חג השבועות, הרי זה כאילו הקריב מנחה חדשה לה' - בזמנה, ומעלתו גדולה עד מאד.

"סגולה נפלאה לערב חג השבועות"

מרבינו חיים פלאג' זיע"א

סגולה ל"חשוכי בנים" - ול"קירוב הגאולה"
לתיקון "חטא האדם הראשון", תיקון "חטא העגל", תיקון "פגם הברית" בערב חג השבועות יקח 104 פרוטות יפריש תחילה 91 פרוטות, לאחר מכן יקח עוד 13 פרוטות וישלים על ה-91 פרוטות עד למספר 104 שהוא כמנין ב' פעמים ב'ן. ויתנם לתלמיד חכם עני ועניו.

הרבנות והמועצה הדתית באר שבע

הודעה חשובה

משרדי הרבנות והמועצה הדתית ברח' התלמוד 8
יהיו סגורים עקב "חג השבועות"

בימים ראשון, שני, שלישי

ה', ו', ז, סיון תשפ"א (16-18.05.21)

ונחזור בעזה"ל לתת שרות לקהל הרחב

מיום רביעי ח' סיון תשפ"א (19.05.21)

למעט קבלת לזיות בין השעות 08:30-10:00 בבוקר בלבד
לאחר מכן ניתן לפנות לרב אברהם לורבר
בנייד: 054-4348735

בברכת חג שמח ומועדים לשמחה

יהושע (שוקי) דמרי
ממונה המועצה הדתית

"בד"ץ מהדרין" שער הרבנות הראשית באר-שבע מחלקת "משניות מהדרין" בראשות כב' המרא דאתרא הר"ג יהודה דרעי שליט"א

להסיר מכשול

לאור תלונות מתושבי העיר על הטעיה בכשרות
הרינו מבהירים בזאת: כל עסק אשר יש לו כשרות רגילה בלבד
ומפרסם שיש לו מוצרים בד"ץ כגון: בשר, ירק גוש קטיף וכו'
אין אנו אחראים לכשרות המהדרין במקום
תעודת ההכשר הינה על כשרות רגילה בלבד.
(יש בזה הונאה בכשרות)

בכשרות מהדרין יש לבדוק את
תעודת הכשרות למהדרין.

הרבנות והמועצה הדתית באר שבע
מחלקת הכשרות

לשאלת רבים

אולמות האירועים בבאר שבע
עומדים תחת כשרות רגילה
למעט אירועים אשר בעלי האירוע
מבקשים השגחה צמודה
"מונפקת תעודה חד פעמית מטעם מחלקת מהדרין"
עם כל פרטי האירוע שהוא בהשגחת מהדרין

אין אנו אחראים על אמירות למינהם
אלא רק בהצגת תעודה במקום האירוע

בברכת יאכלו עניים וישבעו

אנו מברכים את תושבי
עירנו באר שבע היקרים

בברכת חג שמח ומועדים לשמחה

ושנזכה לקבל את התורה בקדושה ובאהבה

הרב יהודה דרעי
הרב הראשי וראב"ד באר שבע

שלמה אוהיון מזכיר המועצה הדתית
יהושע (שוקי) דמרי ממונה המועצה הדתית
רבני השכונות ורבני הקהילות

דרשות לשבת כלה ולחג השבועות

הגנו שמחים להביא לידיעת הציבור את סדר דרשותיו לשבת כלה וחג השבועות הבעל"ט

של כבוד המרא דאתרא וראב"ד באר שבע הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א לפי הפירוט שדלהלן

"שבת כלה"

ערבית ליל שבת

ביהכ"ס "יוסף חי" ליד ב"ס מוריה שכ' א'

שחרית שבת

ביהכ"ס "בית ישראל" ליד ב"ס מוריה שכ' א'

שחרית שבת

ביהכ"ס "אוצרות אשר עזרא" רח' מונטיפיורי שכ' א'

מוסף שבת

"בית חב"ד המרכזי" רח' הרבי מליובאוויטש שכ' א'

מנחה שבת

ביהכ"ס "לעולי לוב" רח' שבזי שכ' א'

דרשה מרכזית-סעודה שלישית

ביהכ"ס "האבות" רח' שבזי שכ' א'

"חג השבועות"

בחג השבועות כב' הרב שליט"א יפקוד בעזה"י

את בתי הכנסת בתפילות ובליל השימורים.

בשעה 18:00 דרשה מרכזית

בבית הכנסת "בית מרדכי - אהל יעקב"

רח' מבצע עובדה 47 שכ' ו' החדשה

ובאו כולם בברית יחד נעשה ונשמע אמרו כאחד

בברכת התורה

רבני וגבאי בתי הכנסת

הילולת הבעל שם טוב

בגודו הגיע פעם הצדיק רבי ישראל מרוז'ין לכפר נכרי קטן ושמו 'שרולבה'. משהו בשם הזה עורר את תשומת ליבו, והוא פנה אל כמה מבני הכפר, אך איש מהם לא ידע להסביר את מקור השם. "מה לכפר של גויים עם שם המזכיר את 'שראל'", שאל הצדיק את עצמו.

יום אחד קודם שעמד להמשיך בדרכו, הציניע לו לפנות אל אחד מזקני הכפר, בתקווה שיוכל לשפוך אור על העניין. "האיש זקן מאוד, כבן מאה, ובקי להפליא בתולדות הכפר", אמרו לצדיק.

רבי ישראל חיפש את מקום מגוריו של האיש. לבסוף הגיע לבקתה קטנה ורועועה בקצה הכפר. עדת עופות מים קרקרה בגינת הבקתה, ומפעם לפעם קפצו אחדים מתוכה אל תוך מי הנהר הצלולים, שאחד מעיקוליו עבר במרחק מטרים אחדים בלבד מחזיתה.

את הדלת פתח אדם שזקנתו המופלגת ניכרה בחריצי פניו. קומתו נמוכה, גופו כחוש, ידיו גרומות, אך עיניו הפיקו חכמה וערנות. בתחילה הביט בצדיק במבט תוהה. אולם כעבור רגע, השתנה מבע עיניו. חיך קליל הסתמן בזוויות פיו. "בוא, היכנס", אמר.

הם גלגלו שיחה קצרה ולאחר מכן הגיעו לנושא שסקרן את הצדיק. "אולי אתה זוכר למה נקרא הכפר בשם 'שרולבה'?", שאל, "האומנם יש קשר בין שם זה לשם היהודי 'שראל'?"

הזקן עצם את עיניו. קמטים נוספים נחרשו במצחו. "ודאי שאני זוכר", אמר והוסיף בנימת עלבון: "שאני לא אזכור?"

והוא החל לספר:

זה היה לפני שנים רבות. הייתי רועה צאן ונהגתי את עדרי בין ההרים והגיאיות המוריקים באזור, שבאותם הימים טרם יושב בבניאדם. לעת ערב הייתי נוהג להביא את צאני אל הנהר העובר בין ההרים, כדי להרוות את צימאונן.

יום אחד, כשהחזרתי את צאני למכלאות, גיליתי שכבש אחד נעדר. כך היה גם ביום השני ובימים הבאים.

בכל יום הייתי חוזר וכבש אחד היה חסר מהמספר שהוצאתי למרעה בבוקר. יום אחד, כשהייתי שבת לנח תחת אחד העצים, שמעתי נאקה חלושה התרוממת במהירות, והספקתי לראות זאב ענק המתרחק מן העדר כשהכבש האומלל בין שיניו הטורפות.

למחרת לא הרשיתי לעצמי לנוח ופקחתי שבע עיניים סביבי. לעת

צהריים הבחנתי בזאב המתקרב בצעדים חרישיים אל העדר. נתקפתי פחד וחרדה. התחלתי לקרוא לעזרה, אבל בכל האזור לא נמצאה נפש חיה. הזאב התקרב אליי, ואני חשתי לא רק לגודל עדרי, אלא גם לחיי.

פתאום הבחנתי על הגבעה הסמוכה בישראל (= ישראל), יהודי שקט ומתבודד שנהג לבלות שעות ארוכות בטבע, שקוע במחשבותיו ובספרים

שהיה מביא עמו. "ישראל, ישראל!", זעקתי בשמו, כדי שיבוא לעזרתי.

כשהזאב הגדול הגיע למרחק קצר ממני, התרומם ישראל ממקומו, נתן בי ובזאב מבט יוקד. "אל תפחד, הזאב לא יפגע בך לרעה, לעולם לא", קרא לעברי ממרומי הגבעה. ובאמת, הזאב צעד עוד כמה צעדים, התנדנד על רגליו כמי שספג חץ מורעל, ופתאום צנח ומת.

להשתאותי לא היה קץ. באותו רגע הבנתי כי ישראל היהודי אינו אלא אדם קדוש. מאותו יום התחלתי לעקוב אחר צעדיו ומעשיו. הבחנתי שבכל בוקר, כשהגיע למקום התבודדותו, פשט את בגדיו ונכנס אל תוך מי הנהר הצוננים לטבילה.

יום אחד, בעיצומו של החורף הקר, ראיתי אותו מגיע למקום, ונכנס למי הנהר הקפואים. חששתי לשלומי והתקרבותי אליו. הסתתרתי מאחורי עץ וראיתי כי כפות רגליו נדבקות אל הקרח עד שהעור מתקלף. כתמי דם הופיעו על שכבת הקרח הלבנה. לא יכולתי להביט בסבלו של היהודי הפלאי. ניגשתי אליו ופרשתי לפניו מטלית יבשות על הקרח, והוא בירכני.

כעבור זמן סיפר אחד מחבריי הכפריים, כי יום אחד חש ברע וכשעבר ליד הנהר ולגם מעט מממיו, חש במהרה הטבה ניכרת. לסיפור הזה הצטרפו עוד כמה סיפורים, עד שהכול ידעו לספר כי לנהר הזה יש סגולות ריפוי מופלאות. סיפורתי לחבריי את הסיפור בזאב וביהודי ישראל. כולם הסכימו כי היהודי המופלא בירך את הנהר ומכאן סגולותיו המיוחדות.

כך נולד הכפר הזה ונקרא בפי כל 'שרולבה', על-שמו של היהודי הפלאי.

יום אחד קרב אלי ישראל ואמר לי: "אני מברך אותך באריכות ימים ושנים טובות". אחרי רגע הוסיף: "יום אחד יבוא אל ביתך יהודי אשר יברר אצלך את מקור שמו של הכפר. קבל אותו בסבר פנים יפות וספר לו את כל הסיפור. עד אז אני מבטיח לך חיים טובים ומאושרים..."

הזקן סיים את סיפורו. אנחה בקעה מגרונו. נראה שהבין היטב את משמעות משפטו האחרון.

הצדיק מרוז'ין הודה לזקן המופלג ונפרד ממנו לשלום. למחרת נודע כי הזקן נפח את נשמתו.

"לפי כל הסימנים, אותו ישראל לא היה אלא רבנו הבעל-שם-טוב בכבודו ובעצמו", סיפר לאחר מכן הצדיק רבי ישראל מרוז'ין.

לעילוי נשמת
הרב **יוסף שלמה טריקי זצ"ל**
בר עליה ז"ל
והרבנית **רחל טריקי ע"ה**
בת סימי ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

